

Jeg kan sige endnu en gang: Det her lovforslag er ikke fremmet af den konkrete sag fra Frederikshavn. Den har aldrig været prøvet ved danske domstole, aldrig. Den har aldrig ført til tiltalerejsning, så den er prøvet ved danske domstole. Det er heller ikke den, der har fremmet det her lovforslag. Det er udtalelsen fra Sundhedsstyrelsen, sagt til fru Birthe Rønn Hornbech.

Det er altså at være forudseende, at vi nu får et lovforslag, der retter op på det forhold, som ingen kunne forudse: at vi i dag ville stå med behandlingsmetoder, som vi kan glæde os over, der gør, at man ikke dør af hiv eller aids inden for en 10-15-årig periode, som det fremgik af lovens forarbejder i 1994-95.

Siden har man holdt under observation, om der nu var en tilstand, hvor behandlingsmetoderne udhulede det. Det har der ikke været, hverken fra Retslægerådet, fra Sundhedsstyrelsen eller fra andre. Derfor er det dog fantastisk, at vi skal høre fra fru Birthe Rønn Hornbech, at hun også er klogere end både Sundhedsstyrelsen og Retslægerådet og den samlede sundhedsfaglige kundskab hertilands. Kan vi ikke godt blive fri for det?

Den fg. formand (Grete Schødt):

Hr. Helge Adam Møller i ordførerrækken.

Helge Adam Møller (KF):

Den konservative folketingsgruppe kan støtte lovforslaget, men vi vil godt have skærpet loven.

I det forslag, som justitsministeren fremsætter i dag, fastholder justitsministeren, at både første og anden gang, en person udsætter en anden for smitte med en livstruende og en uheldelig sygdom, skal det være straffrit, og det synes vi er helt uforståeligt, og vi synes også, det er uacceptabelt. Det betyder jo, at først efter at man udsætter en anden for smitte tredje eller måske fjerde gang, kan domstolene dømme. Det ville svare til, at en bankrøver fik tre forsøg, før samfundets hammer falder.

Det synes vi er en urimelig situation, og vi synes, den er helt i modstrid med almindelige, ordentlige retsprincipper, og derfor vil vi i forbindelse med andenbehandlingen stille et ændringsforslag til loven om, at formuleringerne, der hedder »gentagne gange eller under i øvrigt skærpende omstændigheder«, fjernes fra lovens § 252, stk. 2.

Det ændringsforslag stillede vi også sidst, loven var til behandling i 1994, og fik støtte, men desværre ikke fra et flertal, men det håber vi at der vil vise sig denne gang. Vi synes, det er uacceptabelt, at man bevidst, når man ved, man har en livstruende sygdom, udsætter et andet menneske for smitte, og at man kan gøre det en eller to gange uden at blive straffet, og først tredje eller måske fjerde gang falder hammeren. Vi synes, der skal være mulighed for at straffe allerede første gang.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu er det jo ikke nogen hemmelighed, at dette lovforslag her og nu konkret handler om den livstruende sygdom hiv/aids. Det er heller ikke nogen hemmelighed, at man kan leve i rigtig mange år, heldigvis, med den sygdom.

Hvordan vil hr. Helge Adam Møller regulere det, hvis man i et parforhold udsætter sin partner for denne sygdom, når man ikke har gjort det gentagne gange, fordi man systematisk altid har forsøgt at beskytte sig? Hvordan vil hr. Helge Adam Møller kunne forvente, at en sag føres til domstol, når det drejer sig om et parforhold?

Det næste er: Hvor mener hr. Helge Adam Møller selv, at grænsen går? Er det sådan, at hr. Helge Adam Møller i sit ønske om at få det her ændringsforslag vedtaget, lægger op til, at når man har denne sygdom, er man ikke berettiget til at have et seksualliv?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Selvfølger er man da berettiget til at have et seksualliv, også selv om man har den sygdom. Det har mig bekendt aldrig været til diskussion hverken i 1994 eller i dag.

Men man har også, når man ved, at man har en sygdom, hvad enten det er denne eller tilsvarende fremtidige sygdomme, som man ved overføres ved seksuel aktivitet, og som kan medføre, at en anden person får den samme sygdom og derfor dør af den på et eller andet tidspunkt, en pligt til at gøre, hvad man kan for at beskytte den anden.

Det kan da ikke være rigtigt, at første gang slipper man, så sker der ikke noget. Anden gang sker der heller ikke noget, men først tredje gang. Derfor vil vi bare have lovforslaget tilbage i den form, som lovforslaget blev fremlagt i af daværende justitsminister, Erling Olsen, i 1994 med nøjagtig den tekst og med de bemærkninger og